

РЕШЕНИЕ

№ 22188

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6332** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 21296 от 26.06.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 147811 от 07.05.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена „Прогрес инвест“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12 срещу Решение № 1360 от 19.03.2024 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 114 състав, по НАХД № 17101/2023 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2300373 от 18.10.2023 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. /ДИТ-С./, с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено в несъответствие с материалния закон, както и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че са налице основания за приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В хода на касационното производство „Прогрес инвест“ АД е редовно призован и не се представлява.

Ответникът - директорът на дирекция „Инспекция по труда“-С. /ДИТ-С./ – редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Р. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

В периода от 03.07.2023 г. до 14.07.2023 г. от контролни органи в Дирекция „Инспекция по труда” - С. била извършена проверка на „Прогрес Инвест” АД за спазване на трудовото законодателство.

При извършената проверка било констатирано, че работодателят не е изчислил и изплатил на Н. Д. Н. уговореното и начислено трудово възнаграждение за месец декември 2022 г., като към момента на проверката Н. Н. била с прекратен трудов договор.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2324679 от 14.07.2023г., като под № 1 било дадено следното предписание: Работодателят „Прогрес Инвест” АД да изплати уговореното и начислено трудово възнаграждение на Н. Д. Н. (с прекратен трудов договор) за месец декември 2022г., съгласно чл. 128, т. 2 КТ. Срокът за изпълнение на предписанието бил до 07.08.2023г. Протоколът бил връчен на 14.07.2023 г. на упълномощен представител на дружеството.

На 08.08.2023г. и 11.08.2023 г. била извършена повторна проверка. При проверката било констатирано, че от работодателя не е изпълнено предписанието под № 1. До приключване на проверката от същия не били представени доказателства за начисление и изплащане на уговореното и начислено трудово възнаграждение на Н. Н. за месец декември 2022г. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол № ПР2329821 от 11.08.2023г. Съставен АУАН № 22-2300373/11.08.2023 г., въз основа на който било издадено Наказателно постановление /НП/ № 22-2300373/18.10.2023 г. За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

В чл. 415, ал. 1 от КТ е установено задължение за изпълнение на дадените от контролните органи задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство от работодателите, като при неизпълнение е предвидена

имуществена санкция в размер от 1 500 лв. до 10 000 лв. В производството пред СРС безспорно е установено, че на санкционираното дружество е дадено задължително предписание, което не е отменено по съответния ред, поради което е било задължително за изпълнение. Както правилно е посочил СРС в решението си, съгласно чл. 405 от КТ оспорването на предписанията не спира тяхното изпълнение. Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че по отношение на предписанията, издадени по реда на чл. 404, ал. 1 от КТ, е допуснато предварително изпълнение по закон. В случая не е имало поискано спиране на предварителното изпълнение на издадените предписания към момента на извършване на повторната проверка, поради което същите е следвало да бъдат изпълнени от дружеството-работодател.

Неоснователно е направеното възражение, че дължимото възнаграждение е било изплатено авансово. Съгласно чл. 270, ал. 2 от КТ, трудовото възнаграждение се изплаща авансово или окончателно всеки месец на два пъти доколкото не е уговорено друго. От представените доказателства за извършени плащания е видно, че на работника са били изплатени суми, отразени като трудово възнаграждение, но това се е случило в предходни месеци на месеца, в който е било дължимо същото, а именно м. 12.2022 г., поради което не е налице изпълнение на императивното изискване на разпоредбата на чл. 270, ал. 2 от КТ за заплащане на трудовото възнаграждение в месеца, в който същото е дължимо.

Определената имуществена санкция в законоустановения минимум, поради което не следва да бъде намалена.

Касационният състав приема, че не са налице основания за определяне на извършеното нарушение като маловажно по чл. 415в, ал. 1 от КТ, предвид факта, че същото не е отстранено веднага след установяването му.

При този изход на спора на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1360/19.03.2024 г. на СРС, НО, 114 състав, по НАХД № 17101/2023 г.

ОСЪЖДА „Прогрес инвест“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12 да заплати на ДИТ-С. сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.